

Bemærkninger til forslaget

Begrundelse

Vinteren 2005-06 har været en af de hårdeste vintre i årtier. Kuldegrader helt ned til minus 30 grader har plaget befolkningerne i Tyskland og Polen. Disse forhold puster ganske naturligt til den frygt for energimangel, som allerede var sat i gang af høje oliepriser og haltende leverancer af gas fra Rusland.

Frankrig var ikke sen til at gribe bolden, og på mødet mellem EU's finansministre den 24. januar 2006 satte Frankrig højest uventet atomkraft på dagsordenen. Atomkraften på europæisk plan udgør 15 pct. af EU's samlede energiforsyning, mens den i Frankrig længe har været den dominerende energikilde. Her udgør atomkraften hele 80 pct. af landets energiforsyning.

Ifølge Kommissionen vil EU komme yderligere under pres i de næste 25 år i forhold til at kunne sikre borgernes energiforsyning. Det skønnes, at 70 pct. af EU-landenes energi vil være importeret i 2030 ifølge EU's grøn bog om sikker, konkurrencedygtig og bæredygtig energi (KOM (2006) 105). I dag importerer EU i forvejen ca. 50 pct. af det samlede energiforbrug.

Den franske regering ønsker at relancere atomkraft som løsningen på de nuværende energi-problemer. Franskmændene advarer oven i købet EU-landene imod at fortsætte afviklingen af atomkraften ved at fremhæve, at det skaber øgede elpriser og mere forurening i hele EU, fordi alternativet set med franske øjne er kulkraft, og ved dernæst at fremhæve atomkraftens positive indflydelse på stabiliteten i EU's energiforsyning og til reduktionen af den globale opvarmning.

Mens Danmark og andre lande afviser atomkraften, og Tyskland vil afvikle den i de kommende årtier, så er både Frankrig, Storbritannien og Finland gået i gang med at bygge nye reaktorer.

Men løsningen er hverken mere atomkraft eller mere kul. Løsningen er den eneste langtidsholdbare løsning: Mere vedvarende energi. Vi skal i Danmark og internationalt satse på for eksempel sol-, vind- og bølgeenergi som vejene til at sikre fremtidens energi.

En revision af Euratom-traktaten er i højeste grad påkrævet og kræver støtte fra alle miljømæssigt ansvarlige lande. Euratom-traktaten blev underskrevet i Rom i 1957 og er kun ændret lidt siden. Den er i øjeblikket indskrevet som tillæg til Konventets forfatningsudkast. Euratoms primære mål er at fremme brug og udbredelse af a-kraft i Europa. Dette sker blandt andet ved, at EU anvender betydelige beløb til forskning og udvikling af atomkraft og giver fordelagtige lån til bygning og udbygning af atomkraftværker. Bevillingerne favoriserer atomkraften, men burde i stedet gå til fortsat udvikling og fremme af energisystemer, der bygger på miljømæssigt bæredygtige energiformer.

Euratoms formål er også at sikre en tilstrækkelig og uafhængig energiforsyning i Vesteuropa. Den begrundelse er blevet uaktuel. Effektivisering af energiforbrugende apparater og processer kan sammen med besparelser reducere energibehovet, så det kan dækkes af vedvarende energi.

Folketinget vedtog i 1985 (B 103 fra folketingsåret 1984-85), at der ikke skulle indføres atomkraft i Danmark. Derfor skal danske skatteborgere ikke være med til at støtte denne energiform via EU's budget. Drift af atomkraftværker indebærer helt uforsvarlige risici og medfører store problemer med hensyn til transport, oparbejdning og deponering af det radioaktive affald. Det er i høj grad derfor, at et bredt flertal ikke ønsker atomkraft i Danmark.

Der er dog behov for at overvåge en sikker lukning (dekommissionering) af eksisterende atomkraftværker og sikker håndtering af radioaktivt materiale. Men det bør indgå som en del af reguleringen på miljø- og arbejdsmiljøområdet. Det kan ikke begrunde, at EU opretholder en særskilt traktat, som utvetydigt favoriserer en potentielt meget risikabel energiform.

Euratom er kun nyttig, hvis man ønsker yderligere udbredelse og udvikling af atomkraft. Alligevel bidrager Danmark hvert år med 30 millioner til Euratom-traktaten. I Euratom's 6. rammeprogram for perioden 2002-2006 er der igen afsat store midler 9,1 mia. kr.